ADNAN ŞİMŞEK

KENDİNE DE BİR 'MERHABA'

Hayret Edecek, Hayran Olacaksınız

hayykitap

KEŞİF YOLCULUKLARI SERİSİ / 3

Adnan Şimşek

Kendine de Bir ‘Merhaba’

«Hayy Kitap»

Şimşek A.

Kendine de Bir ‘Merhaba’ / A. Şimşek — «Hayy Kitap»,

ISBN 978-625-8222-61-6

“Keşfetmekten yılmamalıyız. Ve tüm keşiflerimizin sonu başladığımız yere dönmek ve orayı ilk kez tanımak olmalı.” T.S. Elliot Bu kitap; bildiğimiz fakat yeterince tanımadığımız duyu organlarımıza ayna tutuyor. Her okuduğumuzda ve aynaya bakıp düşündüğümüzde hayretimiz artacak. Böylece insanın kendine yabancılaştığı bir dünyada, kendimize “merhaba” demenin kapısı aralanacak. Şaşırıyoruz öğrendikçe. Hayranlık duyuyoruz düşündükçe. İçinde yaşadığımız evi yani bedenimizi tanımamızı, bu farkındalık yolculuğunda önemli adımlar atmamızı sağlayacak. Belki de; keşiflerin sonunda başladığımız yere tekrar döneceğiz. İlk kez tanır gibi, yeniden tanıyacağız kendimizi ve çevremizi.

ISBN 978-625-8222-61-6

© Şimşek A.
© Hayy Kitap

Содержание

Takdim 6
Giriş 7
Mucize ile Burun Buruna 8
Yüreğe Giden Cadde: Kulağımız 10
Büyüleyici Bir Mucize: Görebilmek… 12
Конец ознакомительного фрагмента. 13

Adnan Şimşek
Kendine de Bir ‘Merhaba’

Adnan Şimşek

1 Temmuz 1956 tarihinde Hakkı Bey ve Hilmiye Hanım’ın üçüncü çocuğu olarak Kosova/ Priştine’de dünyaya geldi. Aynı yıl, Türkiye’ye ailece hicret gerçekleşti. Üniversite öncesi tahsil dönemini Sakarya’da tamamladı. Sonradan adı Yıldız Teknik Üniversitesi olan İstanbul Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi’nden (İDMMA) Elektrik Mühendisi diploması almaya hak kazandı (1980).

Askerlik görevi öncesi ve sonrasında, iş hayatında çeşitli şirketlerin kurucu ortağı oldu ve bazılarında yönetici olarak görev yaptı. İstanbul Üniversitesi’nde lisans sonrası işletme eğitimi programına katıldı (1983). Mesleki çalışmalarının yanı sıra gece bölümü ikinci öğretim işletme yüksek lisans eğitimini 1996-97 döneminde, “Vakıflarda Toplam Kalite Yönetimi” konulu tez çalışması ile Sakarya Üniversitesi’nde tamamladı. Halen iş hayatındaki çalışmalarını sürdürmektedir.

Öğrencilik yıllarında ve sonrasında Sinan BENGİSU müstear adıyla hazırladığı yazıları çeşitli dergi ve gazetelerde yayımlandı. Yazılarının bir kısmı derlenerek, Cihan İlim-Araştırma Merkezi Yayınları arasında yer aldı (*İlimlerden Açılan Pencere, Yeni Bir Ufuk: BİYONİK, Esrarengiz Program*).

1986’da Semra Hanım’la birlikte inşa ettikleri gönül bahçelerinde Mehmet Şamil ve Zeynep, dünya hayatına “merhaba” dedi.

Hayykitap’tan yayımlanan kitapları:
Merhaba Gökyüzü, Aralık 2020
Kendine de Bir ‘Merhaba’, Aralık 2020
‘Bir’ Kalbin Var Unutma!, Haziran 2020
80 Dakikada Devr-i Âlem, Mayıs 2020
Geçmişe Takılanın Geleceği Olmaz, Şubat 2020
Hayat Farkından Sonra Başlar, Haziran 2019

Bu kitabı rahmetli babama dualarımla ithaf ediyorum.
“Kimsenin kalbini kırmadan, sağlıkla, ağız tadıyla bir gün yaşadın mı kârdasın be evlat…”
seslenişini yüreğimde hissederek…

“Keşfetmekten yılmamalıyız.
Ve tüm keşiflerimizin sonu
başladığımız yere dönmek
ve orayı ilk kez tanımak olmalı.”

T.S. Elliot

Takdim

Lise son sınıftaydım. Sınıf arkadaşlarımdan birinin evine beraber ders çalışmak üzere gitmiştik. Duvardaki bir tablo dikkatimi çekmişti: "**Ey kendini insan bilen insan, KENDİNİ OKU!**"

Şaşırıp kalmıştım insan kendini nasıl okur diye çünkü o güne kadar öğretmenlerimiz bize çok şey öğretmişti, ancak "insanın kendini okuması"ndan hiç bahsetmemişlerdi. O yıllarda bu cümleye pek mana verememiş, kimseye de soracak cesareti bulamamıştım doğrusu kendimi nasıl okuyacağım diye…

Kısmette tıp fakültesine girmek ve İstanbul'da okumak varmış. Nüktedanlığı ve fıkralarıyla meşhur Sami Zan hocamız anatomi dersinde insanın en önemli organlarından biri olan gözü maketlerle anlatıyordu. Sözün bir yerinde, "**Evlatlar, şu gördüğünüz küçücük göz, içinde yaşadığınız bu koca medeniyeti ortaya çıkarmış, ancak övündüğümüz bu medeniyetimiz daha bir küçük göz yapamamıştır ve yapamaz da…**" dedi.

Hocalarımızdan duymaya alışık olmadığımız bu anlamlı cümle dikkatimi çekmiş ve "kendimi okumak" konusunda bana bir ufuk açmıştı.

Daha sonraki yıllarda yine bir hocamız, "**Çocuklar, insan hep nasıl öldüğüne şaşar. Halbuki asıl nasıl yaşadığına şaşmalıdır çünkü ölmek için sadece bir sistemin çökmesi yeter, yaşamak için ise insandaki yüzlerce sistemin her zaman, her an, bir ömür boyu çok mükemmel bir nizam ve intizam içerisinde çalışmasını sürdürmesi ve fonksiyonlarını devam ettirmesi gerekir,**" diyordu.

Tıp fakültesinde yıllar ilerledikçe ufkum açılıyordu ve "kendimi okumam" konusunda, ilerleyen her bir yıl bedenimin fiziksel ve ruhsal yapısını estetik bir anlayışla araştırmak ve düşünmek hayatımın odak noktası oluyordu.

2018 yılında Üsküdar Üniversitesi'nde icra edilen bir çalıştayda sunduğum araştırma yazımın çalışmalarını yaparken bir husus özellikle dikkatimi çekmişti. İslam âlimlerinin büyük ekseriyeti "**Nefsini bilen, Allah'ı bilir,**" hakikatinin etrafında toplanıyordu. İmam-ı Gazali, "**Astronomi ve anatomi bilmeyen, Allah'ın varlığını ve kudretini anlayamaz,**" diyordu. Daha sonraki yıllarda Erzurumlu İbrahim Hakkı, "**Kendi bedenini bilen ve idrak eden bir insan, Allah'ı idrak edebilir,**" diyor ve meşhur *Marifetname* adlı eserinde bu konu üzerinde çok duruyordu. "Keşif Yolculuğu" serisinde yer alan bu kitap insanı böyle bir açıdan inceliyor. Alışkanlıklar perdesini aralıyor.

Adnan Bey'i 1975'li yıllardan beri tanırım. İki yıl aynı evi paylaştık. Gençlik yıllarında bile düzenli, tertipli ve beyefendi kişiliği, disiplinli hayatı ile hep bir gayret ve ideal içerisinde idi.

Hayat Farkından Sonra Başlar, Geçmişe Takılanın Geleceği Olmaz ve şimdi de *Keşif Yolculukları Serisi* gibi eserlerinden dolayı değerli kardeşim Adnan Şimşek'i tebrik ediyor, başarılarının devamını diliyor ve Rabbim'den sağlıklı, uzun bir ömür temenni ediyorum.

Yrd. Doç. Dr. Hüseyin ÖZDEMİR

Giriş

Bir adam var. Pek yabancınız değil…

Yürüyebiliyordu… Fakat her adım atışında mucizeler gerçekleştiğinin hiç farkında olmamıştı. Şaşılacak nice işler oluyordu oysa yürüme esnasında.

Güzel yemekleri ve konuşmayı seviyordu. Konuşma ve beslenmede dil olmadan olmazdı. Dil denilen bu küçük akrobatın şaşırtacak özellikleri vardı fakat o bunların hiçbirini, hiçbir zaman hatırına bile getirmemişti.

Sıradan bir şeydi ona göre uyumak. Halbuki bir gece uyuyabilmek için bütün servetini feda etmeye hazır nice insan vardı… Uyanabilmek de en az uyku kadar olağanüstüydü....Farkında değildi.

Daha ne mucizeler vardı insan vücudunda, neler… Bilgisayarlar, kulak ile kıyaslandığında bir beton karıştırıcısı kadar basit ve kabaydı.

Görebilmek, daha tam olarak anlaşılamamış ve gizemini koruyan büyüleyici konulardan biriydi. Burnumuz bir saniyeden daha kısa zaman içinde kokuları algılayıp ayırt edebiliyordu.

Bir parmağın hareketinde şaşırtıcı, harika olaylar cereyan ediyor ve bu esnada beyinden binlerce mesaj gelip gidiyordu.

Bir sorun yaşamadığı müddetçe ne ellerinin, ne ayaklarının, ne kulaklarının ne de burnunun farkındaydı.

Hayatında önemli olan daha pek çok şey için de aynı durum geçerliydi. Elinin altındakileri sıradan olarak görme körlüğü hayatını sıradanlaştırmıştı… Alışkanlıklar zamanla sağırlaştırmış, körleştirmiş, robotlaştırmıştı…

Bu adam, pek yabancımız değil!

***

Robotlaşmaktan kurtulmak ve farkına varmak özel bir gayret gerektiriyor. Bilgi sahibi olmakla farkında olmak arasında uçurum var genellikle. Bu yüzden, bizi yaratan ve yaşatan, verdiği nimetleri hatırlamamızı hatırlatıyor. Özel zaman dilimlerini düşünmeye ve fark etmeye ayırmamızı istiyor. **Bilmek yetmiyor. Hatırlamak gerekiyor.**

Keşif Yolculukları serisinin bu üçüncü kitabı, bildiğimiz fakat yeterince tanımadığımız, burun buruna olduğumuz fakat farkında bile olmadığımız duyu organlarımıza ayna tutuyor.

Her okuduğumuzda ve aynaya bakıp düşündüğümüzde hayretimiz artacak. Böylece insanın kendine yabancılaştığı bir dünyada kendimize "merhaba" demenin kapısı aralanacak.

Şaşırıyoruz öğrendikçe. Hayranlık duyuyoruz düşündükçe.

İçinde yaşadığımız evi, yani bedenimizi tanımak, bu farkındalık yolculuğunda önemli adımlar atmamızı sağlayacak. Belki de keşiflerin sonunda başladığımız yere tekrar döneceğiz. İlk kez tanır gibi, yeniden tanıyacağız kendimizi ve çevremizi.

Her yeni gün, yepyeni bir âleme açılan ışıltılı bir kapı. Bu kapıdan girecek ve keşfetmekten yılmadan ilerleyeceğiz. İlk defa, dünyaya ayak basan bir uzaylı merakıyla sorgulayacağız. Araştıracağız, cevapsız soruları sorgulanmayan cevaplara tercih ederek. Yoğun bir dikkatle, bazen ilk defa, bazen son defa görür gibi… Kendimize ve çevremize bakarak farkındalık yolculuğu devam edecek… Tekrar başladığımız yere dönüp orayı ilk kez yeniden keşfederek… Heyecanımızı kaybetmeden ve **keşfetmekten yılmadan…**

Mucize ile Burun Buruna

Dünyanın binbir türlü işinin inceliklerinin farkında olduğumuz halde, burnumuzun farkında bile değiliz. Çoğu zaman…

Bir can dostum, yaşadığı burun ameliyatı ile ilgili ibretli bir anısını paylaşmıştı:

– Ameliyat sonrası burnuma tampon konuldu. Ameliyat sahasına kan pıhtısı birikerek burnun şişmesi riskine karşı bu tedbir alınıyor. İki günlük tampon uygulamasında çok sıkıntı çektim. Burundan nefes alamayınca ağızdan nefes aldım. Solunum ortamındaki hava filtre edilmeden direkt olarak bademciklere ve boğaz duvarına çarpıyor. Boğazda yanma ve ağız kuruluğu sorunu sebebiyle doğru dürüst uyuyamıyordum. Yeterli oksijen alamamak… Uyku kalitesindeki düşüklük ve yorgunluk beni perişan etti. Burundan nefes almanın ne kadar büyük bir nimet olduğunu işte o zaman iyice anladım. Nihayet doktor gelip tamponu çıkarınca hissettiğim mutluluk anlatamayacağım kadar büyüktü. Burundan nefes almak meğer ne kadar muhteşem bir şeymiş! Birkaç derin nefes sonrası gönlümün bütün içtenliğiyle şükrettim.

O şükürdeki haz o kadar büyüktü ki, çektiğim bütün sıkıntılara değerdi…

Sonsuz ihsanlara, mukabele edemeyeceğimizi bilerek mukabele edebiliriz ancak. Bütüne bakan bir niyet ve hadsiz bir itikat ile şükrederek.

***

Burun rahatsızlığı yaşamadıkça burnumuzun farkında bile değiliz çoğu zaman. Dünyanın binbir türlü işinin inceliklerinin farkında olduğumuz halde, burnumuzdan habersiziz. Hatta çoğunlukla kendinden habersiz bir ömür süreriz. Hep etrafta arar dururuz aradığımız bir şeyleri. Burnumuzun üstünde unuttuğumuz ve çevrede aradığımız gözlüğümüzü arar gibi. Halbuki harikulade ve faydalı öyle güzellikler var ki yanı başımızda… Dikkatle bakınca görebileceğimiz yakınlıkta… Her gün aynaya baktığımızda, farkında olsak da olmasak da.

***

Bavul büyüklüğündeki klimanın yaptığı işi küçücük bir sahada burnumuz yapıyor. Nefesimizi ısıtıyor, nemlendiriyor, temizliyor.

Sürekli temiz ve yeni mukoza üretiyor. Bakterileri ve çeşitli zerreleri sinek kâğıdı gibi tutuyor. Mikroskobik süpürge (silia) denilen çok ince tüycükler süpürge gibi hiç durmadan çalışıyor. Mikroplar ve küçük partiküllerden vücudun temizlenmesini sağlıyor.

***

Otomatik olarak yiyecekleri kokluyor, iştihamızı açıyor veya bizi zehirlenmekten koruyor. Yemek kokusunu alınca tükürük bezleri çalışıyor, sindirim suları harekete geçiyor. Sesimize hoş ve derin bir ahenk katıyor. Lizozim denilen mikrop öldürücü sıvı ile enfeksiyondan koruyor.

50.000 kokuyu ayırt edebilme hassasiyetine sahip kapasitede yaratılmış. Bu sayede işitme ve görme engelli olanlar yalnız kokularından insanları, evleri, odaları tanıyabiliyorlar. Tabakhanede bulunan bir insan, sert ve kötü koku içinde bile bir gülün kokusunu alabiliyor. Burnumuz ve koku alma sistemine dair sırlar daha tam olarak anlaşılabilmiş değil. Kokuları burnumuz gibi alabilecek olağanüstü hassasiyetteki bir cihazı günümüzün gelişmiş teknolojisi bırakın yapmayı, tasarlayamıyor

bile. Burnumuz bütün bu işleri bir saniyeden daha kısa bir zaman içinde algılayıp ayırt edebiliyor. Farkında bile olmadığımız nice işler, burnumuza gördürülüyor.

***

Tat ve koku alma duygusu birbirinden ayrılmaz ikili gibi. Tat olarak algıladığımız şeylerin yüzde 80'i aslında kokudur. Burnumuzu kapatarak yemek yemeyi denediğimizde bunu fark edebiliriz. Şayet burnumuzu iki yandan parmaklarımızla sıkarsak, yediğimiz bir dilimin çiğ patates mi, yoksa elma mı olduğunu söylemekte güçlük çekeriz.

Her bir meyvenin hoş bir kokusu var ve burnumuz var. Tadı var ve dilimiz var. Vitamini var ve midemiz var. Gönderilmesinde bir kasıt ve mana var, aklımız ve gönlümüz var. Madde ve mana sofralarından birlikte yararlanalım diye. Eksiksiz doyalım diye…

***

Alışkanlıklar perdesini aralayıp hakikate burun kıvırmayan ve hakikatle burun buruna olduğunu fark eden her insan diyecektir ki:

"Allah'ım, her şeyi en uygun ve en faydalı tasarımla yaratan, Hakîm sensin.

Her bir şeyi sanat ve ilmiyle yokluktan varlığa çıkaran, Alîm sensin.

Her türlü övgüye layık ve sahip olan Kadir ve şanı büyük ihsanı bol olan, Kerîm sensin…"

Yüreğe Giden Cadde: Kulağımız

Bilgisayarlar kulağımızla kıyaslanınca, bir beton karıştırıcısı kadar basit ve kaba kalıyor.

Karikatürlerdeki gibi, bir çift huniden ibaret değil kulaklarımız. Sessiz bir dünyamız olurdu, onlar olmasaydı. Duygusal yönden görme engelli olmaktan daha fazla zorlayan şartlarda olurduk.

"Kulağımız harika bir cihaz. Büyük bir şehrin telefon şebekesini çalıştıracak kapasitede elektrik devresine sahip. Bilgisayarlar, kulağımızla kıyaslanınca bir beton karıştırıcısı kadar basit ve kaba kalır" diyor konunun uzmanları…

***

Orta kulak ve iç kulaktaki mucizevi tasarım, işitebilmemizin yanı sıra dengemizi sağlamaya hizmet ediyor. Bu yapıdaki incelikli sistem bir otomatik pilot gibi iş görüyor ve biz tepetaklak olmaktan korunuyoruz. Bütün bunlar bir cevizden daha büyük olmayan bir yerde yapılıyor.

***

Dış kulağın topladığı ses dalgaları 2,5 cm uzunlukta bir kanal ile kulak zarına gider. Bu kanal iç bölümleri korumak ve içeri giren havayı ısıtarak sesin daha tatlı duyulmasını sağlamak için kıvrımlı yapılmış.

Kulak kanalında bir hayli kıl ve 4000 kadar kulak kiri bezi vardır. Kirler ve kıllar adeta bir sinek kâğıdı görevini yapar. Toz ve benzeri tahriş edici maddelerin iç kulağa girmesine engel olur. Ayrıca kulak içini yağlar ve temizler. Enfeksiyonlara karşı da korur. **Kulak kiri, kulak sağlığı için gereklidir.** Pek çok insan kulak kirinden hoşlanmaz ama kulak kiri kulağın savunma sisteminin çok önemli bir parçasıdır. İç kulağı bakterilerden, mantarlardan, kirlerden ve hatta böceklerden korur. **Şayet bu koruma tedbiri olmasaydı karıncalar ve küçük böcekler korkulu rüyamız olurdu.**

***

Orta kulak ve iç kulak yapısındaki harika tasarım, işitme olayı, dengemizi koruma mucizesi dikkatlice düşünüldüğünde akıllar hayret ve hayranlıkla dolar taşar…

Dikkatimizi yoğunlaştırarak düşünmek, bizi sağırlaştıran ve körleştiren alışkanlıklar perdesini kaldırır. Farkında olmamızı ve hatırlamamızı sağlar. Bu farkındalık, ilmin ışığında kendimizi ve çevremizi görmeyi ve işitmeyi netice verir… İnsanların ve tabiatın ne dediğini duymak güzel. Ne demek istediğini işitmek ve anlamak ise değerli…

Kuşlar, yıldızlar ve ağaçların her biri seslenir: "**Kapalı gözlerle bakma bana Mühürlenmiş kulaklarla dinleme beni. Aç gözlerini. At mühürlerini…**" Ancak kalbin kulağı işitir. Kendimizi yapayalnız hissettiğimiz bir dünyada yaşamadığımızı bildirir. Güzelliklerle ahenk içindeki bir dünyada var olduğumuzu fark ettirir.

Yüreklerden şükür sedaları yükselir. Bütün incelikleriyle sır olan ve saklanan bütün gizlilikleri bilen ve bütün sesleri birden işitene, gönüller yönelir. Hakikatlere, latif nağmelere, tabiattaki ilahi orkestradan yükselen müziğe, evrenin fısıltılarına kulaklar açılır. Kur'an'a, enbiyaya, kadim bilgeliklere kulak verilir. İnsan olarak yaratılmanın ne kadar büyük bir lütuf olduğu hissedilir. Boş laflara, kem sözlere kulaklar tıkanır.

Harika ölçüler içinde hadsiz nimetler veren, karıncanın ayak sesini bize işittirmez. Çok yüksek frekansa sahip arzın derinliklerindeki magma hareketlerinin de, gök cisimlerinin de seslerini duyurmaz. Bununla birlikte yağmur damlalarının senfonisini hissettirir. Rüzgârların ve sonbahar yapraklarının melodisini duyurur. Kalbin kulağına işittirir.

Tabiat konuşuyor, yeter ki mühürlenmiş kulaklarla dinlemeyelim onu. Uyandıramayacağı kadar uzak kalmayalım hakikatin seslenişine. Yeryüzü denilen muhteşem bir sanat müzesi var. Yeter ki manevi körlük içinde olmayalım. Yeter ki alışkanlıklar köleleştirmesin bizi. Sabah güven ve sağlık içinde uyanmaya alışmak… Aile fertlerinin sağ salim olmasına alışmak… Market arabasına doldurduğumuz nimetlere alışmak… Allah'ın sayısız nimetlerini sıradanlaştırmak… Körlüğüne düşürmesin bizi.

Hak olup, Hak'tan gelip, Hak diyen Kur'an, mealen der:

"***Halbuki O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri yaratandır.***
Ne kadar az şükrediyorsunuz ! "
(Mü'minun Suresi- 78)

Farkında olan gönüllerden bir ses yükselir:

"Yüceliği her şeyden üstün olan sensin Allah'ım. Bütün sesleri birden işiten, dualara cevap veren, bütün hamd ve senaların hak sahibi sensin. Karşılıksız bol ihsan eden, üstün kılan, gizli ve aşikâr nimetler gönderen sensin… Hadsiz nimetlerine ağaçların yaprakları, denizlerin dalgaları, yağmurların katreleri adedince şükürler olsun, Ya Rab!"

Büyüleyici Bir Mucize: Görebilmek…

Görmeyi bilmeyen ve göremeyen, gözleri yaratabilir mi?

Ruhun dışa açılan penceresidir gözler. Kalbin aynasıdır.

Topladığımız bilgilerin %80'ini gözlerimizle sağlarız. Gözlerimiz, yoğun karmaşıklık içindeki intizamlı bir yaratılış mucizesidir. **Bir pinpon topundan daha büyük değil. On milyonlarca elektrik bağlantısına sahip.**

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.